

22. mart 1999.

ODGOVOR PREDSEDNIKA FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE,
GOSPODINA SLOBODANA MILOŠEVIĆA, NA PORUKU
POTPRESEDAVAJUĆIH NA SASTANKU U RAMBOULETTU, MINISTARA
FRANCUSKE I VELIKE BRITANIJE, GOSPODE HUBERTA VEDRINEA I
ROBINA COOKA

Gospodo ministri,

Ovo je moj odgovor na poruku koju ste mi poslali.

Razgovori u Parizu, koje nazivate prekinutim razgovorima, uopšte se nisu održali. Delegacija Vlade Republike Srbije i predstavnici albanskih separatista i terorista nikad se nisu sastali da razgovaraju.

Šta se tiče potpisanog "Sporazuma", u Parizu su potpisana dva dokumenta.

Jedan dokumenat potpisali su predstavnici svih nacionalnih zajednica s Kosova, i to su predstavnici Kosova. Drugi dokumenat su potpisali predstavnici albanskog separatističkog i terorističkog pokreta, a oni, naravno, nisu predstavnici Kosova.

Taj drugi dokumenat, koji vi nazivate Sporazumom iz Rambouilleta, nije Sporazum iz Rambouilleta. Jer ni u Rambouilletu ni u Parizu, ljudi koji su došli na pregovore nisu pregovarali. Među njima nije bilo razgovora, pa zato ne može ni da bude zajedničkog dokumenta koji će da bude prihvaćen ili odbačen.

Inače, tekst koji vi nazivate Sporazumom iz Rambouilleta objavljen je u kosovskoj štampi (albanske novine *Koha Ditore*) i to pre početka razgovora u Rambouilletu.

Beograd je tolerantan, ali nije glup. Zahvaljujući nečijoj tuđoj gluposti, objavljen je dokumenat koji je trebao da bude rezultat razgovora koji su tek trebali da se održe.

Naravno, mi nemamo ništa protiv pripreme nacrt dokumenta i pre početka razgovora. Ali smo odlučno protiv toga da se razgovori uopšte ne održe i da se od nas pritom traži da kao sporazum potpišemo nešto što bi eventualno moglo da se smatra nacrtom sporazuma, a da se pre toga uopšte ne susretnemo s onima s kojima smo trebali da se sporazumemo.

I zato je moj odgovor na vašu rečenicu, "sporazum je na stolu", sledeći: Na stolu je mogao da bude samo nacrt sporazuma. No, prazan sto ne dovodi do sporazuma. Niti se do sporazuma može doći ako za stolom sedi samo jedna strana. Za stolom moraju da sede oni koji su zainteresovani za sporazum.

Šta se tiče vaših pretnji NATO-vom vojnom intervencijom, vaši bi se narodi toga trebali da stide, jer vi se spremate upotrebiti silu protiv jednog malog evropskog naroda samo zato što svoju teritoriju štiti od separatizma, što svoje građane štiti od terorizma, a svoje istorijsko dostojanstvo od pacova koji ne znaju šta su istorija i dostojanstvo.

Vi kažete da veliki pokreti naših snaga bezbednosti izazivaju ozbiljnu zabrinutost. Ako mislite da izazivaju zabrinutost kod separatista koji bi želeli da uzmu deo teritorije Srbije i Jugoslavije, oni, naravno, i treba da budu zabrinuti. Ako mislite na neke moguće agresore izvan Jugoslavije, to bi kod njih takode trebalo da izazove zabrinutost.

Zaista je moguće da normalan čovek pomisli da neko kome prete neće pokazati nameru da se odbrani.

Vi ste, gospodo, ministri inostranih poslova dveju evropskih zemalja, i kao takvi ste istaknuti diplomati. U tome svojstvu vi imate pravo da posređujete i pregovarate, da zagovarate dobru volju i delujete u pravcu mira u Evropi i što boljih odnosa među nacijama. Ali vi nemate prava da pretite drugim zemljama i drugim građanima, niti da uređujete život u drugim zemljama.

Mi se držimo našeg snažnog opredeljenja da probleme na Kosovu i Metohiji rešavamo mirnim putem, pregovorima. Činjenica da u Rambouilletu i Parizu nije bilo pregovora ne znači da treba da odustanemo od pregovora. Bar iz naše miroljubive i demokratske perspektive.

Slobodan Milošević